

Fina
WORLD
CHAMPIONSHIPS

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

A 13. FINA Világbajnokság: másodszor Rómában

2017.06.13. 15:48 CET

Tizenöt év után tért vissza a FINA Világbajnokság az olasz fővárosba, 2009. július 17. és augusztus 2. között. A 13. vb előtt, alatt és utána nagy vihart kavart, különleges úszódresszeknek köszönhetően sorra dőltek a rekordok a medencében. Az éremtáblázat élén ismét az Egyesült Államok végzett.

A FINA Világbajnokságok eddigi történetében a 2009-es római volt a legnépesebb. A 2438 fős versenyzői létszámot azóta sem sikerült sehol felülmúlni. Az olasz főváros 2005-ben, a FINA Büro montreali ülésén nyerte el a rendezés jogát Athén, Moszkva, Dubai és Yokohama ellenében. Rómának egy igazi vetélytársa volt, a japán város, amelyet végül 11:9 arányban utasított maga mögé.

A nyíltvízi versenyek kivételével, amelyeket a Tírrén-tengerben, Ostiánál rendeztek, valamennyi versenyszámnak az 1960-as ötkarikás játékokra épített olimpiai uszoda adott

otthont, a város északi részén található Foro Italicó sportkomplexumban.

A televíziós közvetítéseknek köszönhetően 197 országban lehetett a versenyeket nyomon követni, s az ezért felelős olasz köztvévé, a RAI révén, a vb-k történetében először, HD minőségben is. Az esemény három hét alatt Európában közel 1,5 milliárdos össznézettséget ért el.

Az éremtáblázat első helyén ezúttal is az Egyesült Államok csapata végzett 11 arany-, 11 ezüst- és 7 bronzéremmel, második lett Kína 11 arany-, 7 ezüst- és 11 bronzérem megszerzésével, míg a harmadik hely Oroszországnak jutott 8 arany-, 8 ezüst- és 4 bronzérem révén. A megnyerhető 197 érmen 30 ország versenyzői osztoztak.

A magyar csapat a melbourne-i szerény szereplését követően Rómában ismét remekül teljesített. Hosszú Katinka egy aranyat és két bronzot nyert, Gyurta Dániel egy arannyal, Cseh László pedig egy ezüsttel és egy bronzal lett gazdagabb.

Úszás: Rekordeső és cápadressz

Még el sem kezdődhettek az úszószámok, de már nagy csaták dúltak – a tárgyalóasztaloknál. A poliuretánból készült speciális úszódresszeket 2008-ban kezdték használni, heves vitát eredményezve támogatói és ellenzői között. Öt héttel a világbajnokság előtt, május 19-én, a FINA kiadta azon termékek listáját, amelynek viseletét ettől kezdve engedélyezték. Azokat a világrekordokat, összesen hatot, amelyeket a listán nem szereplő dresszben érték el, megsemmisítették. A cápadresszek nagyban hozzájárulhattak ahhoz, hogy soha annyi csúcs nem dőlt meg világbajnokságon, mint itt, Rómában. Összesen 43 világ-, 105 vb- és 57 Európa-rekord lett a múlté. A speciális dresszek viselését végül a 2009 decemberében megrendezett isztambuli rövidpályás Eb-n engedélyezték utoljára.

A férfiaknál egy német úszó, Paul Biedermann körül csaptak magasba az indulatok. Először 400 méter gyorson utasította maga mögé világot, egy századdal megdöntve Ian Thorpe

addig etalonként szolgáló, 2002-ben felállított 3:40.08-as rekordját. Ezt követően 200 méteren, a világsztár Michael Phelpst úgy verte meg, hogy egyben annak korábbi világrekordját is megdöntötte, amit az amerikai edzője, Bob Bowman képtelen volt szó nélkül megállni. A német úszó teljes egészében poliuretánból készült, legutolsó generációs dressze volt dühének tárgya, s ez az incidens is közrejátszott abban, hogy az év végére betiltották azokat. Michael Phelps persze így sem maradt aranyak nélkül, hiszen a 100 és 200 pillangót egyaránt ő nyerte, és mindhárom férfiváltóval az első helyen végzett, összességében tehát öt győzelmet mondhatott magáénak, a Biedermann mögött megszerzett második helyén kívül.

Michael Phelps aranyérmes 100 pillangón:

Honfitársa Ryan Lochte szintén két egyéni számot nyert, a 200 méteres, valamint a 400 méteres vegyes úszást, de mivel csak a két gyorsváltóban volt érdekelt, összességében négy elsőséggel kellett beérnie, valamint egy bronzsal 200 méter hátton. Cseh László mindkét vegyes számban Lochte mögött végzett, 200-on második, 400-on pedig harmadik helyen ért a célba.

A brazil César Cielo is két egyéni aranyat nyert ezen a világbajnokságon. A 100 és az 50 méteres gyorsúszásoknak lett bajnoka, utóbbival a történelemkönyvekbe is beírta nevét. Ő úszta először 47 másodpercen belül ezt a távot. Mint mindenki más, persze ő is speciális úszódresszben érte el a 46.91-es álomidőt.

Egy 20 éves magyar úszó, Gyurta Dániel Rómában lépett először a legnagyobbak közé. A 200 méteres mellúszás megnyerésével (2:07.64, új Európa-csúcs) nagyszerű veretlenségi sorozatot kezdett, hiszen ezután még kétszer, 2011-ben Sanghajban és 2013-ban Barcelonában is megvédte címét, 2012-ben Londonban pedig olimpiai bajnok lett ezen a távon. A döntő különösen izgalmas volt, hiszen a második helyezett amerikai Eric Shanteau mindössze egy századmásodperccel volt lassabb nála (2:07.65).

A hölgyeknél ketten tudtak duplázni, a német Britta Steffen és az olasz Federica Pellegrini. Mindketten gyorsúszók, előbbi az 50 méteres és 100 méteres számok világbajnoka lett, utóbbi pedig 200 és 400 méteren bizonyult a világ legjobbjának.

Hosszú Katinka aranyérme 400 vegyesen:

Hosszú Katinka is itt szerezte első nagypályás világbajnoki címét a 400 méteres vegyes úszásban mégpedig 4:30.31-es egyéni csúccsal, és Gyurtaéhoz hasonlóan ezt később kétszer megismételte, 2013-ban Barcelonában és 2015-ben Kazanyban, valamint tavaly a riói olimpián is. A 200 méteres női pillangó és a 200 méteres vegyes úszásban egyaránt bronzérmes lett.

Nyíltvízi úszás: a németek dacoltak az időjárással

A Rómától mintegy 15 kilométerre fekvő tengerparton megrendezett nyíltvízi küzdelmeket a rossz időjárás miatt csak kétnapos késéssel tudták megkezdeni. Három aranyérmel a

németek voltak a legsikeresebbek, amiből oroszlánrészt vállalt Thomas Lurz a férfi 5 és 10 kilométeres számok megnyerésével. A hölgyeknél honfitársa, Angela Maurer 25 kilométeren lett világbajnok. A másik három érmen az olaszok, a britek és az ausztrálok osztoztak.

Szinkronúszás: orosz-spanyol párharc

Elsőpró orosz fölény mutatkozott meg szinkronúszásban. A spanyolok által megnyert szabad kombináció kivételével minden számban övék lett az aranyérem. Natalia Ishchenko egymaga négy világbajnoki címet szerzett, első lett mindkét egyéni számban, valamint a szabad duettben és a szabad csapatgyakorlatban is. A spanyolok egyébként öt számban lettek ezüstérmesek az oroszok mögött, a szabad kombinációban, ahol viszont nyertek, a kínai csapatnak jutott az ezüst.

Az oroszok szabad programja párosban:

Műugrás: kínai aranyszüret

A kínai műugrók ismét uralták a mezőnyt, a tíz lehetséges aranyéremből hetet nyertek, s az érmeik közel felét is nekik osztották ki (30-ból 14-et). A férfiaknál egyedül a brit Tom Daley maradt velük versenyben, s nyerte meg a toronyugrást, míg a hölgyeknél az orosz Julia Pakhalina 1 méteren, a mexikói Paola Espinosa pedig toronyugrásban tudott elcsípni egy-egy aranyat a kínaiak elől.

Tom Daley aranyérméről:

Vízilabda: Egyetlen gól döntött Szerbia és az Egyesült Államok javára

A férfiaknál Szerbia nagy csatában, mindössze egyetlen góllal, 14-13-ra verte Spanyolországot a döntőben. A címvédő horvátok bronzérmesek lettek. A torna legjobb játékosa a szerb Filip Filipovic lett. A magyar csapat a legjobb nyolc között egyetlen góllal maradt alul, a későbbi világbajnokkal szemben. A nőknél az Egyesült Államok megvédte világbajnoki címét, 7-6-ra nyert Kanada ellen a döntőben, a harmadik helyért játszott meccset pedig az oroszok hozták a görögök ellenében. Az A-csoport első helyén végzett magyarokat a kanadaiak állították meg a legjobb nyolc között.